

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การผลิตและผลคอบแทนทางเศรษฐกิจของแก้วมังกร
ในจังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย

ผู้เขียน

นายพจน์ เกิดชัย

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต(เกษตรศาสตร์) ส่งเสริมการเกษตร

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ กจูน ศรีมงคล	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ คุณหญิง ณ ลำปาง	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประทีป คชศิลา	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการผลิตและผลคอบแทนทางเศรษฐกิจของแก้วมังกรในจังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย เพื่อศึกษาปัญหา และอุปสรรคในการผลิตและการจำหน่ายแก้วมังกร ผู้ให้ข้อมูล คือ เกษตรกรที่ปลูกแก้วมังกร จำนวน 36 คน รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 48 ปี ระดับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษา เกษตรกรส่วนใหญ่แต่งงานแล้ว มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 3-4 คน จำนวนแรงงานเฉลี่ย 2.61 คน ประสบการณ์ในการปลูกแก้วมังกร เกษตรกรส่วนใหญ่เรียนรู้เอง และได้รับข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์มากที่สุด

การผลิตและจำหน่ายแก้วมังกร พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีระยะเวลาปลูก 1-2 ปี โดยมีพื้นที่ถือครองเฉลี่ย 5.53 ไร่ จำนวนพื้นที่ปลูกเฉลี่ย 3.86 ไร่ เซ้าที่ดินเฉลี่ย 0.78 ไร่ ช่วงเดือนในการปลูกแก้วมังกรคือเดือนมกราคม ระยะเวลาปลูกคือ 2.3 x 3.0 เมตร การไถดินและขุดหลุมพักตากดินก่อนปลูก 6-10 วัน เกษตรกรมีการใส่ปุ๋ยคอกรองพื้น ร้อยละ 77.8 และใส่ปุ๋ยเคมี ร้อยละ 27.8 การกำจัดวัชพืชมีการกำจัด 5-8 ครั้ง มีการฉีดพ่นยาฆ่าแมลง ร้อยละ 19.4 เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้แหล่งน้ำจากบ่อขุดมาใช้ในการปลูกแก้วมังกร การจำหน่ายส่วนใหญ่เกษตรกรจะจำหน่ายเอง มีการตกลงราคาก่อนจำหน่าย ร้อยละ 91.7 เกษตรกรนำแก้วมังกรไปจำหน่ายที่ตลาด

ในตัวเมือง มีการรับเงินเวลาส่งมอบแก้วมังกรต่อวัน และเกษตรกรทั้งหมดมีความพึงพอใจในราคาจำหน่ายแก้วมังกร

ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ โดยมีต้นทุนในการผลิตแก้วมังกรเมื่อแรกปลูกเฉลี่ย 29,166.25 บาท/ไร่ คือ มีค่าเตรียมดินเฉลี่ย 1,861.11 บาท/ไร่ ค่าทำค้ำางเฉลี่ย 8,569.44 บาท/ไร่ ค่าต้นกล้าเฉลี่ย 10,583.33 บาท/ไร่ ค่าปุ๋ยเฉลี่ย 3,125.0 บาท/ไร่ ค่ายาปราบศัตรูพืชเฉลี่ย 83.5 บาท/ไร่ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เฉลี่ย 6,944.44 บาท/ไร่ ต้นทุนในการดูแลรักษาเฉลี่ย 1,097.21 บาท คือ มีค่าปุ๋ยเฉลี่ย 819.44 บาท/ไร่ ค่ายาปราบศัตรูพืช 69.44 บาท/ไร่ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เฉลี่ย 208.33 บาท/ไร่ รายได้จากการจำหน่ายแก้วมังกรเฉลี่ย 37,166.94 บาท/ไร่ และผลตอบแทนสุทธิ 6,903.08 บาท/ไร่

ปัญหาและอุปสรรคของเกษตรกรผู้ปลูกแก้วมังกร ได้แก่ ปัญหาด้านการควบคุมวัชพืช โรคและแมลง สารเคมีที่ใช้กำจัดโรคและแมลง ขาดแคลนเงินทุน ที่ดินที่ใช้ปลูกแก้วมังกร แหล่งน้ำ และขาดแคลนแรงงาน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title Dragon Fruit Production and Economic Returns in Chiang Mai and Chiang Rai Provinces

Author Mr. Pote Kerdchai

Degree Master of Science (Agriculture) Agricultural Extension

Independent Study Advisory Committee

Assoc. Prof. Katin	Srimongkol	Chairperson
Assoc. Prof. Dusdee	Nalampang	Member
Asst. Prof. Prateep	Kochsila	Member

Abstract

The objectives of this study were to study the dragon fruit production and economic returns in Chiang Mai and Chiang Rai Provinces and to investigate the problems and obstacles of dragon fruit production and marketing.

The population studied included 36 farmers who were dragon fruit growers. Data were collected by questionnaire and analysed by using descriptive statistics which included percentage, average, minimum and maximum value and standard deviation.

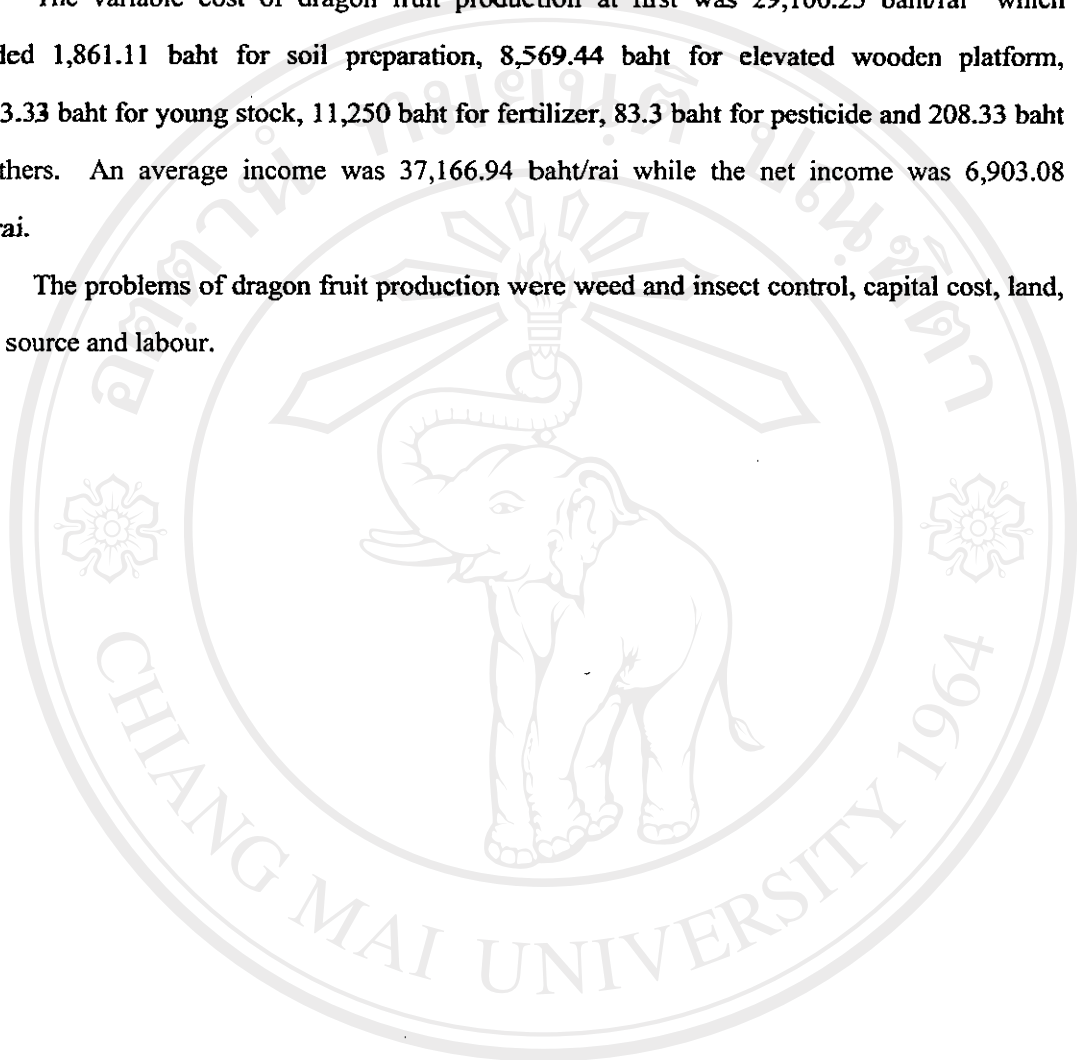
It was found that most of dragon fruit growers were male with an average age 48 years old. Most of them finished primary school and were married. The member of household was 3-4 persons and average number of labour were 2.61 persons. The dragon fruit growers learnt how to grow dragon fruit by themselves and received news from TV.

The dragon fruit growers had grow dragon fruit for 1-2 years. They had their own land 5.53 rais with 3.86 rais for dragon fruit which were planted on January. The space between tree was 2.5 x 3.0 meters. The ground was ploughed and dug, leaving for drying 6-10 days. Seventy seven percent of the growers used manure while 27.8 percent used chemical fertilizer. Weed control was conducted 5-8 times. Nineteen percent of them sprayed insecticide. Most of them took the water from digging pond. Dragon fruit were managed to be distributed by the growers.

Ninety one percent of them agreed upon the price before selling. Some of them sold the fruit at the market. They satisfied the setting price.

The variable cost of dragon fruit production at first was 29,166.25 baht/rai which included 1,861.11 baht for soil preparation, 8,569.44 baht for elevated wooden platform, 10,583.33 baht for young stock, 11,250 baht for fertilizer, 83.3 baht for pesticide and 208.33 baht for others. An average income was 37,166.94 baht/rai while the net income was 6,903.08 baht/rai.

The problems of dragon fruit production were weed and insect control, capital cost, land, water source and labour.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved